

Тепер ми одне ціле. Книга 2

Ґабрієлла Сантос де Ліма

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Ірина Кобилінська

© Readberry. Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Тіллі

POV{2}: Ти в цілковитій дупі

Доведеться попросити Джонатана.

Я збагнула це, коли касирка в супермаркеті здивовано зиркнула на мене. Мозок працював на повну, але я лише німо глипала на неї.

«Бляха, — подумала я. — Бляха-бляха-бляха».

— Оплата не проходить, — повторила касирка, кивнувши на мою картку. — Маєте іншу?

Похитавши головою, я полізла в кишеню шукати дріб'язок і водночас не зводила очей з касової стрічки. Заморожена піца, тампони, плитка веганського шоколаду. Дев'ять євро тридцять вісім центів — висвітилося на табло біля каси, але мені вдалося намацати лише одну монету. Якщо пощастить, це виявиться два євро. Якщо ж ні — п'ятдесят центів. Так чи інакше, цього все одно забракне.

Піт виступив на потилиці. Я буквально відчувала нетерпіння інших у черзі. На годиннику вже було по дванадцятій. Минуло три години відтоді, як я одержала лист. Усі хотіли вибратися на обід і перекусити. Натомість ніхто не хотів спостерігати, як студентка нервово нишпорить у кишенях, шукаючи гроші. Я запанікувала й зиркнула на покупки. Тампони мені потрібні, а от піца чи шоколад — ні. У шлунку бурчало, тож хотілося всього. Я десь чула, що бажання — наші нікчемні оманливі бажання — це і є джерело всіх наших проблем.

Розуміла це.

Окрім того: наскільки соромно було б повернути покупки? Як я мала б це пояснити?

«Привіт, ем, вибачте, я насправді не затинаюся, бо я ж — Матильда Фогт — яскравий взірець екстравертної героїні з тих дурнуватих любовних романів, проти яких завзято бунтую, бо вони романтизують поганих хлопців, але зараз у мене немає грошей. Моя

стипендія ні з того ні з сього вирішила так просто розчинитися сьогодні зранку. Тож чи не могли б ви скасувати мою покупку, поки я сама елегантно не розчинилася в повітрі?»

Напевно, ні.

До горла підкотив клубок. Та такий величезний, що я могла б ним вдавитися. Але голос не покинув мене, хоч і став зовсім глухим. Я була гучною, навіть коли мовчала. Тож розправила плечі й проігнорувала внутрішній дискомфорт.

Я попрошу касирку скасувати покупку. Так, це неприємно, але наступного разу я просто піду в інший супермаркет. А років через п'ять уже й не згадаю всього, що трапилося сьогодні.

«Усе гаразд, усе гаразд, усе гаразд».

Мене переповнювала крихка й хитка відвага. Я розтулила рота.

І мене урвали.

— Я заплачу.

Насупившись, я озирнулася, а руки стиснулися в кулаки. Я ніколи не була невдячною чи злостивою. Однак той поблажливий голос. Я анітрохи не здивувалася, коли побачила хлопця в сорочці із заковченими рукавами. Світле волосся акуратно зачесане назад, класичні темні штани сидять ідеально. Але що насправді виказувало його, то це взуття. Важкі й елегантні, чорні й начищені до блиску черевики. Вони рипнули, коли хлопець недбало витягнув гладеньку, ніби випрасувану, п'ятдесятку і вклав у руку касирці. Мама завжди казала, що річ у взутті. Воно викazuje, маєш ти гроші чи ні.

Поки касовий апарат пищав, я уважно розглядала свої черевики.

Поношені мартенси, куплені за пів ціни на «Вінтеді»{3}. Моя молодша сестра Делія тоді сказала, що купувати взуття в секондхенді — огидно. «Тільки подумай, — пояснювала вона, — про весь той піт і ту кількість кроків, яку зробив у них хтось інший. Ти й гадки не маєш, хто ця чужа людина. Хіба це не дивно?»

Та загалом усе, що я робила, було дивним. Я вмочувала жирну картоплю фрі в «Максанді». У свій вісімнадцятий день народження я переїхала жити сама і з того часу постійно відчувала, що тільки біжу. Усе далі, далі, далі, далі, без жодної мети, хай навіть у новісіньких черевиках. Якби мене запитали, звідки я, то радо відповіла б: «З перегонів».

А що було найдивніше з моїх сьогоднішніх вчинків?

Я не заперечувала, коли незнайомец оплатив мої тампони, а потім свій салат за дванадцять євро п'ятдесят.

А лишень прошепотіла:

— Дякую.

Однак він не почув.

Я відчувала себе такою безмежно тихою. Ніби це було відчуття, а не гучність.

...

Далі — у повній книжці «Тепер ми одне ціле. Книга 2».

nashaknyga.com.ua